

▶ OTROK SE IGRA, KER SE RAZVIJA IN OTROK SE RAZVIJA, KER SE IGRA

/ Andreja Schwarz / OŠ Ludvika Pliberška Maribor

▶ Ste kdaj opazovali gručico otrok, ki v prostem času sedijo v kakšnem razrednem kotu, najraje na tleh, in zavzeto gledajo vsak v svojo igralno konzolo? Ste opazili tudi tiste otroke, ki elektronskih naprav nimajo? Ste videli, kaj vse so pripravljene storiti, da bi igračo dobili vsaj za nekaj minut?

Sestavljanke, prilepljene na sladoleadne paličice.

Toda, mar igrice Ali je kaj trden most, Gnilo jajce, Gumitvist, Ristanc, Kamenčkanje, Lovljenje, Skrivanje, Frnikolanje, Ravbarji in žandarji ne prinašajo napetosti in pričakovanj? Seveda jih, pa še mnoge druge pozitivne spremembe, ki se kažejo v večji učinkovitosti, v izboljšanju zbranosti, v razvijanju zmožnosti mišljenja in pozornosti, slušnega zaznavanja ter vizualnega pomnjenja. Skozi igro otroci urijo motorične spretnosti, hitrost odzivanja, usklajenost gibov in orientacijo v prostoru. Igre so vir zadovoljstva. Omogočajo dobro psihično počutje, spodbujajo ustvarjalnost in domišljijo, občutek pripadnosti skupini, omogočajo dvig samozavesti, razvijajo iznajdljivost ter uživanje v drugem. Učenje z igro je hitrejše in bolj učinkovito, prav tako pa igre pozitivno vplivajo na nemirne ter spodbujajo zavrtje in tihe učence. Zato bi bilo prav, da na šolskih dvoriščih spet zaživijo stare, že nekoliko pozabljene igre. Zanje nam bodo verjetno najbolj hvaležni tisti otroci, ki jim igre z žogo ne predstavljajo zadovoljstva, svojih elektronskih naprav, ki še zdaleč ne prinašajo toliko pozitivnega kot klasična igra, pa nimajo. Seveda pa poleg iger v naravi lahko posežemo tudi po družabnih igrah. Toda vsaj za nekaj časa pozabimo na tiste, ki so kupljene v trgovini. Izdelajmo si svoje.

V šoli lahko naredimo priložnostne igrače iz odpadne embalaže, predmetov, ki jih

najdemo v naravi ali v gospodinjstvu. Otroci so soudeleženi pri nastajanju igrače. Sam daje zamisli in odkriva nove igralne možnosti. Tudi če je njegov izdelek za odraslega skromen, je vzgojna vrednost že v tem, da sam sodeluje v tej pomembni igralni dejavnosti. Zelo pomembno je tudi, da otroka usmerjamo k lepemu. Igračke naj bodo narejene iz naravnega ali odpadnega materiala. Pazimo pa, da pri izdelavi ne mešamo dveh neenovityh materialov. Neustrezno je namreč, če je igračka iz odpadne plastike, nanjo pa nalepimo les ali semena. Prav tako ni primerno, če je igračka iz blaga, za dodatek pa uporabimo papir. Paziti moramo torej, da je material enovit. Otroka je namreč potrebno že zgodaj navajati na lepo. Morda se bo ob tem naučil celo, da lahko vsako stvar – tudi tisto, ki jo zavržemo – koristno uporabi.

Nazadnje naj omenim še eno prednost, ki jo imajo v šoli izdelane igrače. Otroci so nanje strašansko ponosni. Kaj je lepšega, kot igrati spomin, crkljati punčko iz cunj ali zlagati sestavljanke, ki so jo pravkar naredile otroške roke? Naše trgovine so polne igračk, ki jih učitelji za šolske otroke bolj ali manj posrečeno izberemo. Lahko so lepe, toda ko jih otrok prime v roke, jih kmalu odloži, zato je mnogo bolje, da si izdelamo svoje, priložnostne igrače, ki imajo sicer krajši rok uporabe – so pa po drugi strani toliko bolj uporabljane.

Razumljivo, saj igra prinaša veselje in zadovoljstvo zato, ker lahko za nekaj časa pozabimo na obveznosti in naloge vsakdana in prevzamemo novo vlogo. Vsaka igra nam omogoči, da nekaj dobimo, nekaj dosežemo. Lahko zmagamo, pridemo v stik z drugimi, preskušamo in izboljšujemo svoje sposobnosti. Ali bomo dosegli uspeh in prišli do cilja ostaja ves čas negotovost. To pa pomeni napetost in pričakovanje. In kadar je te napetosti ravno dovolj, nas igra povsem prevzame. Igra ponuja otroku tudi možnost, da svoje sposobnosti, znanje, pogum in voljo preizkusi v tekmovanju z drugimi.

Škatlice, ki služijo za pospravljanje sestavljanek, naredile so jih spretnke četrtošolcev.